

HELDEN VAN HET EK 2021

Van Dijk

Matt en Tom Oldfield

Helden van het EK 2021

Van Dijk

Horizon

Voor Iona, Katie, Ian, Naomi, Barny, Beckie, Rob en
Dion Dublin

Inhoud

1 – Kampioen van Europa!	9
2 – Een jongen uit Breda	19
3 – WDS '19	23
4 – Koning van het Cruyff Court	29
5 – Een warm welkom bij Willem II	33
6 – Afwassen	39
7 – Naar voren en omhoog	43
8 – Naar Groningen	49
9 – Leren van Lukkien	53
10 – Groningens extra-aanvaller-als-het-moet	59
11 – Doffe ellende in het ziekenhuis	67
12 – Ja tegen Celtic	73
13 – Een sterke start in Schotland	79
14 – Europese ervaring	87
15 – Tekenen voor Southampton	93
16 – Eindelijk: het Nederlands elftal!	101
17 – Uitblinker bij Southampton	107
18 – Blessureleed	115

19 – 's Werelds duurste verdediger	121
20 – Debuut in de Merseyside-derby	127
21 – Zo dicht erbij in de Champions League	133
22 – Koemans captain	143
23 – Speler van het Jaar in de Premier League	153
24 – De op een na beste van de wereld	165
Palmares	169
Quiz	171

Kampioen van Europa!

1 juni 2019, Estadio Wanda Metropolitano, Madrid

Voor Virgil en zijn teamgenoten van Liverpool was het een fantastisch gevoel om voor het tweede jaar achtereen in de finale van de Champions League te staan. De vorige keer hadden ze met 3-1 verloren van het Real Madrid van Cristiano Ronaldo; deze keer zouden ze alleen genoeg nemen met winst.

Liverpool! Liverpool! Liverpool!

De locatie mocht dan veranderd zijn, van Oekraïne naar Spanje, de zinderende sfeer in het stadion was dezelfde. Dat kwam doordat de Liverpool-fans de beste in de wereld waren, en omdat ze heel wat redenen had-

den om te juichen, vooral na het ‘Wonder van Anfield’. Hun fantastische team had zich teruggevochten door na een 3-0 nederlaag in de eerste wedstrijd van de halve finale het Barcelona van Lionel Messi thuis met 4-0 te verslaan: 4-3 *on aggregate!* En nu konden ze met een overwinning op Tottenham Hotspur, hun rivalen in de Premier League, de beker optillen en zich voor de zesde keer kampioen van Europa noemen.

Liverpool! Liverpool! Liverpool!

‘Ben je er klaar voor, *big man?*’ vroeg manager Jürgen Klopp aan zijn ster, zijn centrale verdediger, toen de spelers de kleedkamer verlieten voor de aftrap.

Virgil zei niets; dat hoefde ook niet. In plaats daarvan knikte hij zijn manager toe op een manier die zelfvertrouwen uitstraalde. O ja, hij was er klaar voor, hij trappelde van ongeduld! Grote wedstrijden vroegen om grote spelers, en hij was de ultieme speler voor een grote wedstrijd. Daarom had Liverpool 75 miljoen Britse pond (84,5 miljoen euro) betaald om hem los te weken bij Southampton, wat hem de duurste verdediger ter wereld maakte. Hij was altijd zo kalm, zo beheerst. Hij werd nooit zenuwachtig, vond het heerlijk om onder druk te spelen. Hier was hij voor geboren, voor het grootste podium in het clubvoetbal.

‘Oké jongens’, riep hun aanvoerder Jordan Hender-

son, die vooropliep. ‘Tijd om het veld op te gaan en de Champions League te winnen!’

‘Yeah!’ riepen de tien spelers achter hem enthousiast:

Alisson,

Joël Matip,

Andy Robertson,

Trent Alexander-Arnold,

Gini Wijnaldum,

Fabinho,

Roberto Firmino,

Sadio Mané,

Mohamed Salah,

...en in het midden de man die het middelpunt van alles vormde: Virgil!

Wat een getalenteerd team, en wat een teamspirit. Na het ‘Wonder van Anfield’ voelden de Liverpool-spelers dat ze álles konden bereiken, absoluut álles. Ze waren allemaal geladen, vastbesloten om de teleurstellingen die ze te slikken hadden gekregen achter zich te laten: het verliezen van de Champions League-finale van 2018 van Real Madrid, en het feit dat ze de landstitel 2019 aan Manchester City hadden moeten laten. Dat deed nog steeds gemeen pijn, maar een Europese prijs zou maken dat ze zich een stuk beter voelden. Dit was hun

moment om de roem terug te brengen naar de Liverpool Football Club.

Terwijl ze wachtten in de spelerstunnel stak Virgil zijn lange arm omhoog om even het plafond boven hem aan te raken, precies zoals hij thuis in de spelerstunnel altijd een tikje gaf op het ‘This is Anfield’-bord. Dat deed hij omdat het hun geluk zou brengen – niet dat ze dat vanavond nodig zouden hebben...

Toen het grote moment daar was, liep Virgil langzaam het Madrileense veld op, vlak langs de Champions League-beker. Die keurde hij geen blik waardig.

‘Dat kan wachten tot we hem mogen houden!’ zei hij bij zichzelf.

Virgil liet er geen gras over groeien. Al in de eerste minuut wrong hij zich langs Harry Kane, de steraanval-ler van Tottenham, om de bal te veroveren. Hij kopte de bal naar de grond, naar Jordan, die een boogbal gaf waar Sadio achteraan kon sprinten. De Liverpool-aanval zag er meteen al dreigend uit. En toen Sadio de bal terug naar Jordan lepelde, raakte de bal de arm van Spurs-middenvelder Moussa Sissoko.

‘Hands!’ riep Sadio.

‘Hands!’ riep Virgil, die was achtergebleven in de verdediging, vanuit de verte.

De scheids wees naar de stip. *Penalty!*

Mohamed kwam naar voren en... scoorde: 1-0!

Wat een droomstart! Virgil kwam aanrennen om mee te doen met het vieren van de goal, maar meteen daarna was er alweer werk voor hem aan de winkel als verdediger. Hij was de leider van Liverpool, hij moest de zaak organiseren.

‘Dat is jouw man, Joël!’

‘Zet hem vast, Gini!’

‘Kijk uit als hij inkomt, Robbo!’

‘Gefocust blijven, Trent!’

‘Kom op jongens, we zijn er nog niet!’

Virgil gaf graag aanwijzingen, en hij sprak uit ervaring. Ooit was hij een talentvolle jonge verdediger die te veel fouten maakte, maar dat overkwam hem niet meer. Daarvoor had hij te veel harde lessen geleerd tijdens zijn jaren bij Willem II, Groningen, Celtic, Southampton en het Nederlandse nationale elftal. En iedere fout had meegeholpen om een betere, slimmere voetballer van hem te maken.

Bij rust stond Liverpool nog steeds met 1-0 voor. Nog drie kwartier verwijderd van Champions League-roem...

‘Kom op jongens, blijf ervoor vechten!’ vuurde Klopp zijn vermoeide spelers aan. ‘Ga er nog één keer helemaal voor!’

Het was aan het einde van een heel lang voetbalseizoen, maar Virgil was niet van plan om met lege handen aan zijn zomervakantie te beginnen. Geen denken aan, die prijs behoorde toe aan Liverpool! Hij knokte voor iedere kopbal, iedere tackle, en won ieder duel.

*Hij is een back en gaat ook naar voren,
Zie hem verdedigen maar ook scoren,
Met zijn passes zet hij iedereen te kijk,
Dat is Virgil van Dijk, dat is Virgil van Dijk!*

Maar Tottenham gaf het nog lang niet op. Toen Dele Alli een lange, snelle pass naar voren gaf naar Son Heung-min, ontstond ineens een twee-tegen-tweesituatie. Joël nam Kane voor zijn rekening, wat betekende dat het Virgils taak was om Son Heung-min af te stoppen.

Geen probleem! De Zuid-Koreaan was snel en technisch vaardig, maar dat gold ook voor Virgil. Hij was de complete centrumverdediger waar niet één aanvaller in de Premier League langs kwam. Hij wist precies wat hij doen moest in lastige situaties als deze...

Virgil volgde Son helemaal tot in het strafschopgebied van Liverpool, waarbij hij de aanvaller bijhield maar nog niet hapte. Zo'n type verdediger was hij niet. In plaats daarvan wachtte hij geduldig en slim tot het

juiste moment. Toen gebruikte hij zijn kracht en lange benen om de bal over de achterlijn te werken. Corner!

‘Oef!’ De Liverpool-supporters slaakten een zucht van opluchting. Virgil was weer eens de grote redder geweest!

‘Klasse!’ riep Alisson en klopte Virgil op zijn rug.

‘Blijven gaan!’ schreeuwde die. Hij klapte in zijn handen om zijn teamgenoten aan te moedigen.

Nog vijftien minuten te gaan, en een tweede Liverpool-goal zou bevrijdend werken. Wat kon Virgil doen om zijn aanvallers aan de andere kant van het veld te helpen? Hij schoot de bal hard het Tottenham-strafschopgebied in, een verdediger smoorde het schot maar Virgil maakte zich meester van de afvallende bal en wist de bal in de voeten van Joël te spelen, die supersub Divock Origi in scoringspositie bracht: 2-0!

Op dat moment was Virgil alweer teruggesprint naar zijn positie in de verdediging. Hij draaide zich om en hief zegevierend zijn armen. Wat zou Liverpool zijn zonder hem? Hij had zijn aandeel weer geleverd. En nu dit vasthouden...

Eindelijk klonk het eindsignaal. Liverpool was de nieuwe kampioen van Europa! Virgil liep niet te springen en te dansen, zoals veel van zijn teamgenoten. In plaats daarvan liet hij zich op de grond vallen. De uit-

putting, de emotie, de opwinding – het was even te veel voor hem. Van dit moment had hij gedroomd sinds hij zes jaar was. Of droomde hij nog steeds? Nee, dit was echt!

Virgil bleef niet lang op het gras liggen. Daar gaven zijn teamgenoten hem de kans niet voor.

‘We hebben het geflikt! We hebben het geflikt!’ schreeuwde Gini Wijnaldum, en hij gaf zijn vriend een high five.

‘Ja, Virg!’ riep Alisson enthousiast, en omhelsde hem stevig.

Met tranen in zijn ogen en met een gebrul in zijn oren alsof ze thuis waren, op Anfield, maakte Virgil trots een ronde om het veld. Hij had de Champions League gewonnen. ‘Winnaar van de Champions League’ – klonk dat goed of niet?

‘Ik zei je toch dat we gingen winnen?’ zei Virgil tegen zijn manager toen ze elkaar omhelsden ter hoogte van de middenlijn.

Na een heleboel omhelzingen en high fives werd het tijd voor de Liverpool-spelers om hun medaille in ontvangst te nemen, en daarna het allermooiste: de beker! Toen Jordan als aanvoerder de beker hoog boven zijn hoofd tilde, ontploften de tribunes. Virgil stond natuurlijk achteraan in de kluwen van zijn medespelers.

Hij torende boven iedereen uit en schreeuwde zo hard als hij kon:

Campeones, Campeones, Olé Olé Olé!

Wat een geweldig gevoel was dit! Een voor een had Virgil alle voetbaldromen waargemaakt die hij had gehad sinds hij een kind was. Eerst was hij de nieuwe aanvoerder geworden van het Nederlands elftal, en nu was de jongen uit Breda ook nog kampioen van Europa.